

Segersjö

Segersjös jätteekar berättar om en svunnen tid, då fartyg byggdes av ekvirke, kungen hade oinskränkt makt och jordbrukslandskapet såg helt annorlunda ut än idag. De gamla ekarna är också bostad och livsmiljö för sällsynta insekter och lavar.

Eklandskapet vid Segersjö ligger i en gammal kulturbygd som varit bebodd och brukad under mycket lång tid. I trakten finns flera forntida lämningar, bland annat gravfältet Nämndekarlsstenarna med gravhögar och en domarring från järnåldern. Vägen genom reservatet är en gammal färdväg som följer höjderna genom det i övrigt flacka landskapet. Segersjö herrgård har anor från medeltiden.

Kungens ekar

Även ekarna är en del av traktens kulturhistoria. Naturreservatet Segersjö har bildats för att bevara en unik rest av ett eklandskap. Dessutom har 36 grova ekar utanför reservatet skyddats som naturminne. Grova ekar och hela landskap med spridda ekar var vanligare förr. En orsak var att eken var fredad.

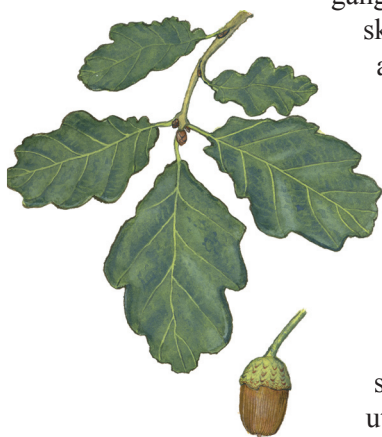
Michael Holmberg

Alla ekar tillhörde kungen för att tillgången på virke till krigsfartyg skulle vara säkrad. Förbudet att hugga ner ek gällde från medeltiden ända fram till 1800-talet. Adeln var undantagen från förbudet, men på adelns marker blev ekarna ändå kvar eftersom de signalerade rikedom.

Jordbrukslandskapet såg också helt annorlunda ut förr i tiden. Långt in på 1800-talet fanns varken

järnplogar eller handelsgödsel, vilket gjorde att åkrarna var små. Istället

dominerade trädrika ängar och betesmarker landskapet. De enorma ängsytorna behövdes för att få tillräckligt med vinterfoder till djuren. Eklandskapet i Segersjö är en rest av det här vidsträckta ängs- och hagmarkslandskapet.

Ovanliga arter

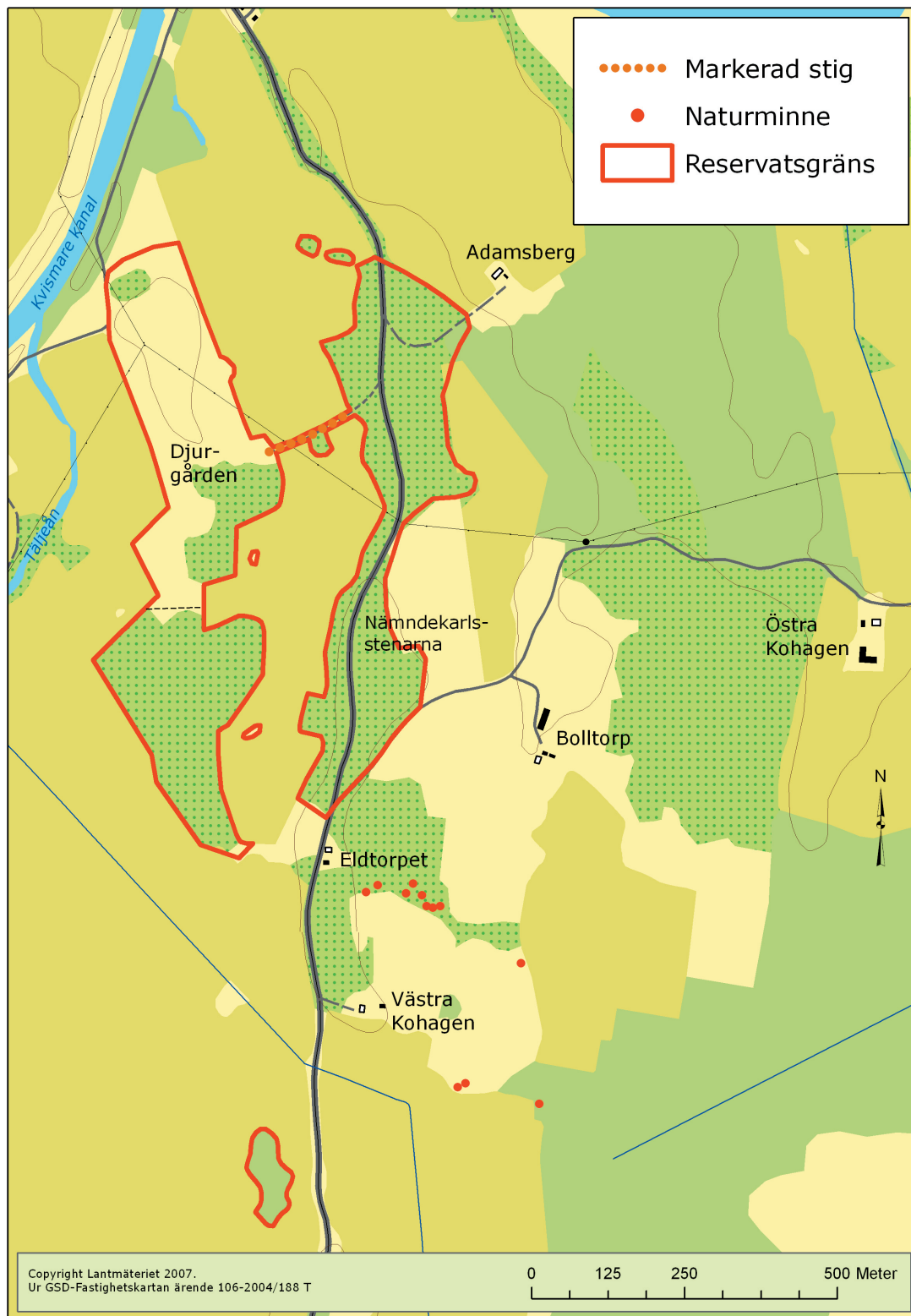
Över 1000 arter är mer eller mindre beroende av ek och eken intar en särställning som värdräd för olika lavar, insekter och svampar. Men det duger inte med vilka ekar som helst. Det är de gamla, grova och ofta ihåliga ekarna med solbelyst bark som är mest intressanta. I takt med att sådana träd blir allt ovanligare har också de arter som lever i och på dem blivit allt sällsyntare.

Illustration: Michael Holmberg

I Segersjös ekar lever bland annat de ovanliga skalbaggar brun guldbagge och trubbtandad lövknäppare. Båda är beroende av mulm – ett brunt mjöl bestående av nedbruten ved, rester av djur, gamla fågelbon och annat som samlas inuti ihåliga träd. Andra sällsynta arter i Segersjös ekhagar är lavarna ekspik och brun nållav, som växer i solbelysta barksprickor.

Vägbeskrivning

Från riksväg 52 mellan Odensbacken och Hampetorp, sväng vänster vid Lännas kyrka och åk 2 km.

§ Tänk på att det inte är tillåtet att:

- göra åverkan på levande eller döda träd
- göra upp eld

Fakta om reservatet

Bildat år: 2006
 Areal: 27,9 hektar
 Markägare: Privat
 Förvaltare: Länsstyrelsen
 Reservatsbildare: Länsstyrelsen